

РЕШЕНИЕ

№ 1332

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9222** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. Я. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу Решение № 12145/07.08.2023 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на административно-производствените правила както и в противоречие с влязло в законна сила съдебно решение № 1472/2023 по адм. д. № 659/2023 на АССГ. Излага доводи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради това, че административният орган неправилно приел, въпреки изявленията на молителя и актуалната обстановка в И., че не следва да бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут. Сочи, че административният орган е подходил формалистично при преценката на ситуацията в страната.

Жалбоподателят- Х. Я. А., в о.с.з. лично и чрез адв. С. поддържа изложеното в жалбата. Твърди, че решението е необосновано и противоречи на материалния закон. Навежда аргументи за влошено психическо състояние на жалбоподателя. Твърди, че представената пред органа заповед за задържане е нововъзникнало доказателство и е следвало да бъде взета предвид.

Ответникът- председателя на Държавна агенция за бежанците, в о.с.з., редовно призован, чрез юрисконсулт Х., оспорва жалбата и моли съда я да отхвърли като

неоснователна и недоказана. Сочи, че оспореното решение е пето по ред и твърди, че с последващите молби не са представени писмени доказателства за нововъзникнали факти и обстоятелства, от значение за личното положение на чужденеца, а същевременно са налице редица противоречия в бежанската му история от 2014 г. до 2020 г. Позовава се и на това, че, предвид актуалната справка за страната, общото положение в И. коренно се различава от обстановката в периода, в който чужденецът е напуснал страната си. Сочи, че от доказателствата по административното производство няма данни жалбоподателят да е имал проблеми с властите в И., да е бил преследван или осъждан.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Молбата за международна закрила по настоящото производство се явява последваща по смисъла на §. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Лицето е подало първа такава молба през 2014 г. Тя е отхвърлена с решение № 3646/2015 г. на зам.- председателя на ДАБ. По жалба на лицето, това решение на ДАБ е потвърдено от Административен съд – Хасково с решение по адм. д. № 497/2015 г. Пак по жалба на лицето, решението на Административен съд – Хасково е оставено в сила относно бежанския статут и отменено и върнато на органа относно хуманитарния статут с решение по адм. д. № 897/2016 г. на ВАС. След връщане на преписката, ДАБ отново отказва предоставянето на хуманитарния статут с решение № 11048/2017 г. Това решение е обжалвано от лицето, но е оставено в сила с решение по адм. д. № 746/2017г. на Административен съд – Хасково и при касационното обжалване - с решение по адм. д. № 11941/2017 г. на ВАС.

Лицето е подало втора молба през 2018 г. По нея с решение № 11X/2018 г. интервюиращ орган на ДАБ не е допуснал провеждане на производство по ЗУБ. Жалбата на лицето срещу това решение е отхвърлена с решение по адм. д. № 10364/2018 г. на АССГ, неподлежащо на обжалване.

Лицето е подало трета молба на 04.03.2020 г. С решение № 1-В/18.03.2020 г. на интервюиращ орган на ДАБ тя също не е допусната до производство. Решението е обжалвано от лицето. С решение по адм. д. № 5026/2020 г., АССГ е отменил решението на ДАБ и е върнал преписката на органа със задължителни указания относно правата на лицето в производството по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ и конкретно относно необходимостта от провеждане на лично интервю. С решение № 5-В/31.07.2020 г. интервюиращ орган на ДАБ е допуснал молбата до производство.

В това производство, на 03.08.2020 г., е съставен регистрационен лист, според който чужденецът е с имена Х. Я. А., гражданин на И., роден в И., [населено място], на 07.01.1969 г., арабин, сунит, с начално образование, неженен, по професия певец, владеещ арабски език. На същата дата лицето е запознато срещу подпис с указания относно процедурата и правата му в нея, както и със списък на организациите, предоставящи помощ на бежанци и чужденци, подали молби за статут. Съставена е Евродак дактилоскопна карта. Присъствал е преводач. Тъй като лицето не е разполагало с документи за самоличност, е попълнило декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ относно верността на заявените си лични данни.

Х. Я. А. е подал четвърта молба за международна закрила с вх. № КП-5753/07.12.2022 г., в която писмено е декларирал, че причините, поради които е напуснал държавата си на произход и иска предоставяне на международна закрила са, защото бил преследван и е получил заплахи, че ще бъде убит. Постановено е решение №

10-В/29.12.2022 г., с което е отказано предоставянето на международна закрила. Лицето е обжалвало административния акт, който е отменен с решение № 1472/2023 г. на АССГ като незаконосъобразен. Съдебния състав връща делото на интервюиращия орган на ДАБ за изпълнение на указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени в мотивите на решението. С решение № 4-В от 16.03.2023 г. молбата е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В следствие на това чуждият гражданин е подал пета по ред молба за международна закрила с вх. № В-13-68/17.03.2023 г.

След надлежна покана, на 04.04.2023 г., в съответствие с посочените по-горе указания на АССГ, с лицето е проведено лично интервю, също с преводач. На това интервю чужденецът е заявил, че през 2014 г. е напуснал И. легално със самолетен полет до Турция. Останал е там две седмици и после се е върнал в И., за да се лекува от нанесения му от ДАЕШ побой. Няма роднини в И., които да му изпратят писмени доказателства. Роднините му били убити. Твърди, че се страхува за живота си, мисли, че ако бил останал в И., щели да убият и него. От [населено място] през Турция дошъл в България. По-късно тук други бежанци от [населено място] му казали, че ДАЕШ питали за него при самото убийство на семейството му. Около 6 месеца по-късно, от други бежанци от М. разбрал, че според слуховете ДАЕШ още питали за него, за „сина на християнката“. Твърди, че не е съден, осъждан, задържан или арестуван в И.. Посочва, че не е заплашван лично, но заради обидите, които е отправял към мюсюлманите в социалните мрежи, са отвлели племенника му и че ще бъде наказан за това, че ги обижда. Допълва, че когато племенникът му е бил отвлечен адвокатът му е представил документ, в който пише, че го издирват. Споменава, че има психични проблеми и че когато не взима лекарствата си не помни. В интервюто казва, че през февруари 2023 г. е посетил посолството на И. в България, за да извади пълномощно на брат си, който иска да продаде къщата в И.. Твърди, че от „Ислямска държава“ са му счупили зъбите и, че на последното интервю не знае какво е говорил, защото не е приемал хапчетата си, но сега бил добре. В подкрепа на устните си твърдения Х. Я. А. представя пред органите на ДАБ-МС фотокопие от заповед за задържане с дата 11.03.2022 г. на арабски език, която е преведена и приложена към административната преписка. Представеното фотокопие удостоверява, че задържането му е част от поредица арести за връзки с радикални групировки, но самият жалбоподател е отрекъл да има връзки с такива групировки.

Към административната преписка е приложена справка от 10.07.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно ситуацията в И.. Според нея 5 години след приключване на военните операции срещу „Ислямска държава“ хуманитарната ситуация в И. се подобрява значително, със забележим спад в броя на хората, нуждаещи се от хуманитарна помощ. Понастоящем И. преживява относителна стабилност и разширяване на своето фискално пространство, но въпреки това страната продължава да е изправена пред продължителни хуманитарни потребности, необходимост от развитие в много области и сложна политическа обстановка.

На база извършеното интервю от 04.04.2023 г. и предходните такива, както и на основание представените писмени доказателства, административният орган е приел, че за молителя липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец. Заключение е, че Х. Я. А. не сочи нови факти и обстоятелства от значение за бежанската си история, както и че в бежанската му история от 2014 г. до 2020г. са налице множество противоречия.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 12145/07.08.2023 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет. То е връчено на лицето на 04.09.2023 г. Жалбата срещу него е входирана в съда на 15.09.2023 г, тоест в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията са следните:

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, съгласно правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1- 4 от ЗУБ.

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя в присъствието на преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчетел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетен език от кандидата, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите- членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведеното интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текстът е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач от арабски език.

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище рег. № УП 2152/13.07.2023 г. от страна на старши експерт в ПМЗ- В. съобразно преценка на събраните по преписката доказателства, с което е предложено на оспорващия да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Видно от събраните в хода на административното производство доказателства, за жалбоподателя се установява, че няма твърдения, от които да се направи обоснован извод, че същият може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, изтезание, нечовешко или унижително отношение или наказание. За това свидетелства и фактът, че Х. Я. А. не е имал проблеми с официалните власти в И., видно и от легалното му напускане на страната, както и от посещението му в посолството на И. в България. Молителят, както и сам заявява, няма връзка с някоя конкретна групировка, предвид което не съществуват реални опасения иракският гражданин да е бил изложен и за него да съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. В този смисъл не съществуват пречки за чуждия гражданин да се върне легално в И. и не се установяват основания да се страхува за

живота си. Още повече, че представената от молителя бежанска история е неотнормима към търсената международна закрила, предвид множеството противоречия и несъответствия в нея. В допълнение следва да се отбележи и фактът, че в подадената втора по ред молба за международна закрила, Х. Я. А. е представил материални доказателства за влошено здравословно състояние под формата на медицински експертизи, които са били оценени като недействителни от съдебните инстанции, извършили контрол над административното производство. С протокол от 21.12.2018 г. на Харманлийския районен съд жалбоподателят е бил признат за виновен за използването на неистински документ. Посоченото обстоятелство хвърля обосновано съмнение върху достоверността на представеното копие от документ за задържане с дата 11.03.2022 г., тъй като чужденецът веднъж вече е представил подправен документ, за да заблуди длъжностните лица в ДАБ при МС.

На следващо място, Х. Я. А. е заявил в интервю от 06.08.2020 г., че родителите му са били убити от ислямисти, че къщата му е била разрушена и няма нищо в И.. Това твърдение влиза в явно противоречие с факта, че жалбоподателят е посетил посолството на И. в България, за да извади пълномощно на брат си, за да може същият да продаде къщата им в И.. Видно от противоречията в детайлите, отсъствието на каквито и да е надеждни доказателства, подкрепящи твърденията му за реални заплахи за живота и различните мотиви, които излага за исканата закрила, може да се направи обоснован извод, че цялата бежанска история на лицето е нелогична, противоречива и недостоверна.

В допълнение към вече изложеното, съдът намира, че молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец не доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от закона преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. В настоящия случай от проведеното интервю се установява, че той не е имал проблеми с официалните власти в страната по произход, не е бил арестуван, не е осъждан, не е членувал в политическа партия, не се интересува от политика, не е имал конкретни проблеми заради изповядваната от него религия, върху него и негови близки и роднини не е оказвано насилие от официалните власти в И.. Причините от личен характер за напускане на страната по произход не представляват преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ и не са основание за предоставяне статут на бежанец. От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне

статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е "мигрант" (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Неоснователни са явяват и твърденията, изложени в жалбата, че оспореното решение е издадено в противоречие с влязло в законна сила съдебно решение № 1472/2023 по адм. Д. № 659/2023 на АССГ. Решение № 10-В/29.12.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната последваща Молба с рег. № КП-5753/07.12.2022 г. на ДАБ – МС от Х. Я. А. до производство за предоставяне на международна закрила е отменено с решение № 1472/2023 г. на АССГ и преписката е върната на административния орган с указания по прилагането на закона. Именно в изпълнение на това решение, и в съответствие с неговите мотиви, е издаден обжалвания в настоящето производство административен акт.

В заключение, противно на доводите изложени в жалбата и изявленията на процесуалния представител на жалбоподателя, административният орган обосновано е преценил, че не са налице предпоставките нито за предоставяне на статут на бежанец, нито на хуманитарен статут предвид бежанската история на чужденеца. Правилно неговата бежанска история е обсъдена във връзка с чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, а изводите на административния орган в тази насока са законосъобразни.

С оглед на горното, жалбата се прецени от съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Я. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № 12145/07.08.2023 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14- дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: